

נחוניא שמטהר בבשר [אבל עצם הפורש ממנו טמא] או בעצם הפורש ממנו וכדעת רבי אליעזר שמטהר בעצם [אבל בשר הפרש מהמנו טמא], ובא רבי שמעון לחלוק שבין בשר הפורש ובין עצם הפורש מאבר מן החי טהורים וכרבי יהושע⁽²³⁴⁾.

הדרן עלך העור והרוטב

וראה תוספות יום טוב. אך הקשה הרש"ש על פירוש הרמב"ם והרע"ב, היכן מצינו תנא שמטהר בשר שפירש מאבר מן המת? ועוד הקשה, דבשלמא בשר שפורש מאבר מן החי יתכן לטהר, משום שגם בשר שפירש מן החי טהור, אך בשר שפירש מאבר מן המת איך יתכן לטהרו, הרי בשר שפירש מהמת טמא, ואין סברא לומר שמשום שפירש מן האבר שהוא טהור?

234. כן פירשו רש"י ותוספות. אך הרמב"ם בפירוש המשנה והרע"ב פירשו את הגמרא כאן באופן אחר, דהגמרא נשארת בזה שרבי שמעון בעלמא קאי, והוא בא לטהר אבר מן המת, אלא דהשתא אמרינן דאין צריך לפרש שהוא סובר לגמרי כרבי אליעזר שאין בכלל טומאה לאבר מן המת, דבאמת באבר שלם מהמת מודה רבי שמעון שהוא מטמא, אלא שאם פירש ממנו הבשר או העצמות הרי הם טהורים, וכמו שנחלקו התנאים באבר מן החי,